

✧ Texty na tento týden - Žd 5 a 7

✧ Základní verš

„To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa.“ (Žd 7:26)

Hřích vytvořil propast mezi Bohem a člověkem. Problém se ještě znásobil, protože hřích negativně poznamenal i naši přirozenost. Bůh je svatý a v jeho přítomnosti hřích nemůže existovat. Naše přirozenost nás oddělila od Boha podobně, jak se navzájem odpuzují dva magnety otočené k sobě stejnými póly. Naše lidská přirozenost nám znemožnila řídit se Božím zákonem. K hříchu patří i nedorozumění. Lidé ztratili ze zřetele Boží lásku a milosrdenství a začali Boha vnímat jako pomstychtivého a náročného.

Tento týden budeme studovat, co vše Otec a Syn udělali, aby překlenuli propast mezi námi. Kapitoly Žd 5–7 poskytují důkladný popis Ježíšova kněžství. Autor ukazuje na jeho původ a cíl (Žd 5,1–10). Vybízí čtenáře, aby nezapomínali (Žd 5,11–6,8) a drželi se jistoty naděje, kterou nám dává Hospodin (Žd 6,9–20). List Židům také popisuje podstatu Ježíšova kněžství (Žd 7,1–10) a jeho důsledky pro vztah Boha k věřícím (Žd 7,11–28). Tento týden se zaměříme konkrétně na Žd 5,1–10 a Žd 7,1–28.

✧ Osnova lekce:

Pátá a sedmá kapitola listu Židům představují jedinečnou roli Pána Ježíše srovnáním se službou, která byla svěřena izraelským kněžím. V tomto srovnání vyniká to, co pro nás udělal, dělá a ještě udělá.

- Žd 5:1–10: Ježíš – kněz, který zná lidské slabosti (neděle)
- Žd 7:1–3: Ježíš – kněz Melchisedechova typu (pondělí)
- Žd 7:11–16: Ježíš – kněz, který zprostředkovává dokonalé odpuštění (úterý)
- Žd 7:14–22: Ježíš – kněz, který žije a slouží navěky (středa)
- Žd 7:26–28: Ježíš – kněz, který je dokonalý a bezhříšný (čtvrtek)

NE 30. ledna – KNĚZ, KTERÝ SE PŘIMLOUVÁ

Žd 5:1-10 „¹Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy. ²Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti. ³A proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale i sám za sebe. ⁴Hodnost velekněze si nikdo nemůže přisvojit sám, nýbrž povolává ho Bůh jako kdysi Árona. ⁵Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.“ ⁶A na jiném místě říká: „Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.“ ⁷Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami obětí modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel. ⁸Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, ⁹ tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy, ¹⁰ když ho Bůh prohlásil veleknězem podle řádu Melchisedechova.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Žd 7:26-28 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkrvněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷ který nemusí jako dřívější veleknězi denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸ Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 13:20 „A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše.“

Žd 2:17 „Proto musel být ve všem jako jeho bratří, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným v Boží službě, a mohl tak smířit hříchy lidu.“

1Pt 2:9 „Vy však jste ‚rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

PO 31. ledna – KNĚZ PODOBNÝ MELCHISEDECHOVI

Žd 7:1-3 „¹Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi, když se vracel po vítězství nad králi. Požehnal mu ²a Abraham mu z veškeré kořisti dal desátý díl. Jméno Melchisedech se vykládá jako král spravedlnosti, král Sálemu pak znamená král pokoje. ³Je bez otce, bez matky, bez předků, jeho dny nemají počátek a jeho život je bez konce. A tak podobou Synu Božímu zůstává knězem navždy.“

Gn 14:18-20 „¹⁸A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha nejvyššího. ¹⁹Požehnal mu: ‚Požehnan buď Abram Bohu nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země. ²⁰Požehnan buď sám Bůh nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky.‘ Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho.“

Žd 1:3 „On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božského majestátu na výsostech.“

Žd 7:26-28 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷kteřý nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 7:15 „To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz.“

Žd 5:6 „A na jiném místě říká: ‚Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.‘“

Žd 7:11 „Kdyby služba levitských kněží, která vedla lid k poslušnosti zákona, přinesla dokonalost, nač by ještě bylo třeba ustanovovat jiného kněze podle řádu Melchisedechova, a nezůstat při kněžství podle řádu Áronova?“

ÚT 1. února – KNĚZ, KTERÝ PŘINÁŠÍ DOKONALÉ ODPUŠTĚNÍ

Žd 7:11-16 „¹¹Kdyby služba levitských kněží, která vedla lid k poslušnosti zákona, přinesla dokonalost, nač by ještě bylo třeba ustanovovat jiného kněze podle řádu Melchisedechova, a nezůstat při kněžství podle řádu Áronova? ¹²Avšak mění-li se kněžství, nutně nastává i změna zákona. ¹³A ten, na něž se to slovo vztahuje, pocházel z jiného pokolení, z něhož nikdo nekonal službu u oltáře. ¹⁴Je dobře známo, že náš Pán pocházel z Judy, a u Mojžíše není zmínky o kněžích z tohoto pokolení. ¹⁵To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz ¹⁶ne podle zákona o tělesném původu, nýbrž na základě svého nepomíjícího života.“

Žd 7:18.19 „¹⁸Tím se ovšem ruší předchozí příkaz jako neúčinný a neúčitečný – ¹⁹zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.“

Žd 9:14 „Čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Žd 10:1-3 „¹V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ²Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očistěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³Ale těmito oběťmi se hříchy naopak každoročně připomínají.“

Žd 10:10-14 „¹⁰Tou vůlí jsme posvěceni, neboť Ježíš Kristus jednou provždy obětoval své tělo. ¹¹Každý kněz stojí a koná denně bohoslužbu, znovu a znovu přináší tytéž oběti, ale ty nikdy nemohou navždy zahladit hříchy. ¹²Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží ¹³a hledí vstříc tomu, ‚až mu budou nepřátelé dáni za podnoží jeho trůnu‘. ¹⁴Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje.“

J 1:29 „Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: ‚Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.‘“

Nu 3:10 „Árona pak a jeho syny pověřil, aby střežili své kněžství. Jestliže se přiblíží někdo nepovolaný, zemře.“

Nu 17:4.5 „⁴Kněz Eleazar tedy vzal měděné kadidelnice, které přinesli ti, kdo byli spáleni, a vytepali z nich obložení k oltáři ⁵jako výstražnou připomínku pro Izraelce, aby nikdo nepovolaný, kdo by nepocházel z potomstva Áronova, nepřistupoval a nechtěl pálit před Hospodinem kadidlo, nebo dopadne jako Kórach a jeho skupina, jak mu to řekl Hospodin prostřednictvím Mojžíše.“

Žd 10:17-18 „¹⁷Na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu. ‘¹⁸Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, není už třeba přinášet za ně oběti.“

ST 2. února – KNĚZ NAVĚKY

Žd 7:14-22 „¹⁴Je dobře známo, že náš Pán pocházel z Judy, a u Mojžíše není zmínky o kněžích z tohoto pokolení. ¹⁵To vše je ještě zřejmější, když podobně jako Melchisedech je ustanoven jiný kněz ¹⁶ne podle zákona o tělesném původu, nýbrž na základě svého nepomíjícího života, ¹⁷jak se o něm svědčí: „Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.“ ¹⁸Tím se ovšem ruší předchozí příkaz jako neúčinný a neužitečný – ¹⁹zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu. ²⁰A navíc se to nestalo bez přísahy. Levité se totiž stávali kněžími bez Boží přísahy. ²¹Ježíš však se jím stal s přísahou; vždyť mu bylo řečeno: „Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky.“ ²²Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy.“

Žd 7:25 „Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“

Žd 4:12 „Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.“

Žd 9:14 „Čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvěnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Žd 10:1-4 „¹V zákoně je pouze náznak budoucího dobra, ne sama jeho skutečnost. Proto stále stejné oběti, přinášené každoročně znovu a znovu, nemohou nikdy dokonale očistit ty, kdo s nimi přicházejí. ²Kdyby ti, kdo je přinášejí, neměli už vědomí hříchu, protože byli jednou provždy očistěni, dávno by byly tyto oběti přestaly. ³Ale těmito oběťmi se hříchy naopak každoročně připomínají, ⁴neboť krev byků a kozlů není s to hříchy odstranit.“

Žd 8:10-12 „¹⁰A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ¹¹Pak už nebude učit druh druh a bratr bratra a nebude vybízet: „Poznej Pána,“ protože mě budou znát všichni, od nejmenšího až po největšího. ¹²Slituji se nad jejich nepravostmi a na jejich hříchy už nevzpomenu.“

Žd 3:7-11 „⁷Proto, jak říká Duch svatý: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, ⁸nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru jako v den pokušení na poušti, ⁹kde si vaši otcové žádali důkazy a tak mě pokoušeli, ač viděli mé skutky ¹⁰po čtyřicet let. Proto jsem se na to pokolení rozhněval a řekl jsem: Jejich srdce stále bloudí, dodnes mé cesty nepoznali. ¹¹Ve svém hněvu jsem přísahal: Nevejdou do mého odpočínutí!“

Žd 6:13-15 „¹³Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahal nemohl, přísahal při sobě samém. ¹⁴Hojně ti požehnám a dám ti mnoho potomků. ¹⁵A protože byl Abraham trpělivý, dosáhl splnění Božího slibu.“

Ga 3:29 „Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.“

ČT 3. února – KNĚZ BEZ HŘÍCHU

Žd 7:26-28 „²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvěrný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷který nemusí jako dřívější veleknězi denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 2:18 „Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

Lv 1:3-10 „³Jestliže jeho darem bude zápalná oběť ze skotu, přivede samce bez vady. Přivede jej ke vchodu do stanu setkávání, aby došel zalíbení před Hospodinem. ... ¹⁰Jestliže jeho dar pro zápalnou oběť bude z bravu, z ovcí nebo z koz, přivede samce bez vady.“

Žd 9:14 „Čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvěnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí.“

Žd 12:1-3 „¹Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do

cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.
³Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.“

Ž 57:6.12 „⁶Povznes se až nad nebesa, Bože, ať nad celou zemí vzejde tvoje sláva! ... ¹²Povznes se až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí ať je tvoje sláva!“

Ž 108:6 „Povznes se až nad nebesa, Bože, a nad celou zemí ať je tvoje sláva!“

Žd 2:14-16 „¹⁴Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, ¹⁵a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁶Neujímá se přece andělů, ale „ujímá se potomků Abrahamových.““

Žd 12:1-4 „Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všechnu přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. ³Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. ⁴Ještě jste v zápase s hříchem nemuseli prolít svou krev.“

1Pt 2:21-23 „²¹K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho slápnutích. ²²On hříchu neučil a v jeho ústech nebyla nalezena lest. ²³Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.“

PÁ 4. února – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Kristus se dívá. Ví vše o našich břemenech, nástrahách a potížích. Jeho ústa jsou plná slov na naši obhajobu. Přimlouvá se za každého hříšníka jednotlivě. Zná jeho potřeby, podobně jako tomu bylo v případě Petra. [...] Náš obhájce přichází s argumenty, které mají jeho unaveným a pokoušeným dodat odvalu v zápase se satanovými útoky. Odhaluje každý krok nepřítel a má ve svých rukou to, co se děje.“ (7BC 931)

„Svým životem a smrtí dosáhl Kristus mnohem více než pouhé obnovy toho, co zničil hřích. Satanovým cílem bylo navždy oddělit člověka od Boha. V Kristu je však naše spojení s Bohem ještě těsnější, než by bylo, kdybychom byli nikdy nepadli. [...] To je zárukou, že Bůh své slovo splní. „Nám se narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda“ (Iz 9,5). Bůh v osobě svého Syna přijal lidskou podstatu a přenesl ji do nebe. „Syn člověka“ sedí na trůnu vesmíru. Jemu „bude dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje“ (Iz 9,6). JSEM je prostředníkem a spojením mezi Bohem a člověkem. Je „svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků“, a přitom „se nestydí nazývat je svými bratry“ (Žd 7,26; Žd 2,11). V Kristu se spojuje země s nebem. Oslavený Kristus je naším bratrem. Nebe je v lidstvu a lidstvo je v objetí Nekonečné lásky.“ (DA 25.26; TV 13)

Otázky k rozhovoru

1. První citát říká: „Jeho ústa jsou plná slov na naši obhajobu.“ Co pro vás znamená toto zaslíbení? Zamyslete se nad tím, co nás to učí o Boží lásce k nám. Proč je tato myšlenka tak povzbuzující? Proč potřebujeme, aby nás někdo obhajoval?

2. V druhém citátu se píše: „V Kristu je však naše spojení s Bohem ještě těsnější, než by bylo, kdybychom byli nikdy nepadli.“ Co to znamená? Jak můžeme tuto blízkost zažívat a jaké povzbuzení můžeme čerpat z této zkušenosti? Popište, co tato blízkost pro vás znamená. Jak nám pomáhá prožívat tuto zkušenost vědomí, že Ježíš je naším Obhájcem?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.

Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?

Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

